

AMBICIJE, KARIERIZEM IN ELITE

**Materialno-socialne strategije,
prakse in komunikacija
plemiških elit na Slovenskem v
zgodnjem novem veku**

Znanstveni posvet projektne skupine
ARIS J6-2575, 2020–2024

Povzetki referatov

Sejna soba ZRC SAZU,
Novi trg 2, Ljubljana

10. 04. 2025

Ambicije, karierizem in elite.

Materialno-socialne strategije, prakse in komunikacija plemiških elit na Slovenskem v zgodnjem novem veku

Znanstveni posvet projektne skupine (ARIS J6-2575, 2020–2024)

Ljubljana, Novi trg 2, Sejna soba ZRC SAZU

10. april 2025

Uredil, oblikovanje in prelom: Dušan Kos

Izdal: Zgodovinski inštitut Milka Kosa ZRC SAZU

Založila: Založba ZRC, ZRC SAZU

Za založbo: Oto Luthar

Glavni urednik založbe: Aleš Pogačnik

Prva e-izdaja

Ljubljana, 2025

Vsi prispevki na posvetu so rezultat dela temeljnega raziskovalnega projekta ARIS »Ambicije, karierizem, pohlep, prevare: socialno-materialne strategije, prakse in komunikacije družbenih elit na Slovenskem v zgodnjem novem veku«, 2020–2024 (J6-2575) ter raziskovalnih programov ARIS »Podoba – beseda – znanje. Življenje idej v prostoru med vzhodnimi Alpami in severnim Jadranom 1400–1800«, 2022–2027 (P6-0437) – prispevka D. Kosa in V. Kočevarja, in »Temeljne raziskave slovenske kulturne preteklosti«, 2022–2027 (P6-0052) – prispevka B. Golca in M. Preinfalka.

Digitalna verzija (PDF) je pod pogoji licence Creative Commons CC BY-NC-ND 4.0 prosto dostopna na:

<https://zimk.zrc-sazu.si/sl/programi-in-projekti/ambicije-karierizem-pohlep-prevare>

Kataložni zapis o publikaciji (CIP) pripravili v Narodni in univerzitetni knjižnici v Ljubljani.

COBISS.SI-ID [231177219](#)

ISBN 978-961-05-0977-6 (PDF)

AMBICIJE, KARIERIZEM IN ELITE

Materialno-socialne strategije, prakse in komunikacija plemiških elit na Slovenskem v zgodnjem novem veku

Znanstveni posvet projektne skupine
(ARIS J6-2575, 2020–2024)

Ljubljana, Novi trg 2, Sejna soba ZRC SAZU
10. april 2025

Povzetki referatov

Ljubljana
2025

Kazalo

DUŠAN KOS: Uvodne besede	5
VANJA KOČEVAR: Protireformacija in rekatolizacija protestantskega plemstva na Kranjskem. Vpliv spreobrnjenja Ditriha Auersperga leta 1625 na družbeni vzpon njegove ožje družine	10
BORIS GOLEC: Ambicije, socialno-materialne strategije in prakse v rodbini Valvasor	12
MIHA PREINFALK: Plemiške posvojitve in prenosi plemiških nazivov	13
DRAGICA ČEČ: Oblike dobrodelnosti rodbine Cobenzl in družbenih funkcij dobrodelnosti za družbeni status, karierizem, upravljanje gospošteev	14
DUŠAN KOS: Ambicije, kariere in stvarnost deželno knežjega uradništva na Kranjskem v 18. stoletju	15
PROJEKTNA BIBLIOGRAFIJA 2020–2024	17
SEZNAM REFERENTOV	22

Uvodne besede

Posvet reprezentira dosežke večine raziskovalcev, ki so v letih 2020–2024 sodelovali pri projektu ARIS z naslovom »Ambicije, karierizem, pohlep, prevare: materialno-socialne strategije, prakse in komunikacija družbenih elit na Slovenskem v zgodnjem novem veku« (J6-2575).

Projekt je seveda zajel širše raziskovalno polje kot ga izkazujejo naslovi pričujočih referatov. Razdeljen je bil na tri vsebinske sklope, v katerih so sodelovali vsi člani: 1. *Tipične in posebne oblike socialno-materialnih strategije in prakse družbenih elit med 16. in 18. stoletjem.* 2. *Socialno-materialne strategije in prakse izbranih plemiških rodbin v zgodnjem novem veku.* 3. *Socialno-materialne strategije in prakse slovenskih družbenih elit v »ego« dokumentih 17. in 18. stoletja.* Cilj je bil predstavitev nekaterih posebnosti pri oblikovanju individualnih in kolektivnih (formalnih in neformalnih) strategij in komunikacij v ekonomski, pravni in kulturnozgodovinski perspektivi provincialnih elit med začetkom 16. in koncem 18. stoletjem. Zgodovinske elite sicer lahko iščemo in preučujemo v vseh slojih, ki so obvladovali ekonomsko, kulturno in politično življenje in je za njih na razpolago dovolj pisnih virov. To je bila tudi na ozemlju današnje Slovenije dolgo po večini le aristokracija, meščani pa predvsem od 18. stoletja, če cerkvene elite zaradi njihove specifičnosti (npr. ne-dednosti) zaenkrat pustimo ob strani. Bistvena ovira za zajem nepriviligiranih družbenih skupin v raziskavo pa je njihova dolga »anonimnost« v bolj narativnih virih.

A tudi plemstvo ni bilo homogena družbena skupina. Zanj je bila značilna velika materialna razslojenost, saj je npr. le desetina posameznikov obvladovala skoraj polovico plemiškega kapitala na Kranjskem. Od začetka 16. stoletja sta se plemiška družba in kultura na Slovenskem začeli spreminjati z novimi pravno-socialnimi, političnimi in civilizacijskimi okoliščinami, humanističnimi novostmi v umetnosti, znanosti in filozofiji ter pod vplivom reformacijskih nauk in mentalitet. Dotlej so izumrle domače srednjeveške dinastične rodbine, deželno plemstvo pa so sestavljale redke stare in številne nekdanje ministerialne družine ter vedno več prišlekov iz sosednjih in tudi bolj oddaljenih dežel.

Novoveške plemiške elite so se prilagajale spremembam tudi z nemoralnimi poslovnimi in političnimi dejanji in tako lažje preživele politične in gospodarske krize ter transformacije med državnimi reformami v 18. stoletju. Vseskozi so morale na novo opredeljevati in preoblikovati strategije, da so še naprej lahko ohranjale prvenstvo. Politična, davčna in sodna avtonomija dežel je do 18. stoletja omogočala elitam obvladovanje političnih funkcij in uradniških služb ter vplivanje na vladarjeve odločitve v notranji politiki in finančah. To je elitam omogočalo tudi bolj ali manj neprikrite manipulacije in malverzacije z javnofinančnimi prihodki in odhodki v lastno korist. Pri tem so se posluževale

goljufig, manipulacij z davčnimi obveznostmi, prevar poslovnih partnerjev, korupcije, klientelizma itd. V zameno za tiho toleriranje takih početij so se po letu 1500 odpovedali nekaterim zasebnim oblastnim mehanizmom, predvsem fizičnemu nasilju oz. maščevanju in samovolji, ki so zaznamovali srednjeveško fevdalno družbo. Ko pa je absolutistična država sredi 18. stoletja prevzela v svoje roke vse oblastne mehanizme, je elitam ostal vsaj prestiž, kar je privlačevalo povzpeticnike iz vrst meščanstva in uradništva.

Te probleme in v različnih perspektivah so raziskovalci predstavili v več znanstvenih razpravah in monografijah ter v prispevkih na mednarodnih simpozijih.* Dušan Kos in Miha Preinfalk sta raziskovala vplive gospodarskih in političnih kriz na strateške odločitve družin (poroke, adopcije, odhajanje z doma), vlogo izobrazbe, vere, pobožnosti, službovanje v državnih in cerkvenih službah ter izrabljanje finančnih instrumentov ter podjetništva za preživetje. Na posamičnih primerih sta pojasnila tudi mehanizme poslovnih prevar, klientelizma, politične korupcije in nepotizma ter vloge socialnih omrežij pri tem. V tej luči je Miha Preinfalk monografsko predstavil 16 plemiških rodbin z ozemlja Slovenije, ki so bile poplemenitene v 17. in 18. stoletju. Za ta posvet je v prispevku *Plemiške posvojitve in prenosi plemiških nazivov* predstavil vzroke in pomen adopcij med plemstvom, ki so ciljale tako na ohranitev rodbinskega imena in grba kot tudi premoženja v bližnjem sorodstvu.

Dušan Kos je objavil obsežne rokopisne dnevnik in kroniko Franca Henrika barona Raigersfelda iz let 1697–1759. Ti viri so omogočili izdelavo posebne monografije o oblikah komunikacij, vplivu kariernih kriz na družine, vlogo izobrazbe, vere, znanosti in karierizma ter materialne in bivanjske vidike kranjskih elit v 18. stoletju: kulturo užitkov in razkošja, nastajanje potrošniške družbe, odnos do higiene, zdravja in rekreacije, preživljanje prostega časa, prehranske navade ter nastanek »salonskih družb«, ki so tudi na Slovenskem pomenile značilno plemiško komunikacijo o vseh življenjskih zadevah. Z zbiranjem informacij iz tujine in okolice se je razpravljalo o državnih zadevah in politiki, službah, oblikovale so se sorodstvene in karijerne podporne zveze, ljudje so iskali pomoč pri osebnih kariernih in družinskih zadregah, obenem pa so se nekateri posvečali umetnosti in civilizacijskim novostim.

V 18. stoletju je država še pred reformo uprave, sodstva in politike zahtevala izobraženo uradništvo. S tem je poskusila prekiniti s koruptivnimi vzorci in uradniško nesposobnostjo. Dobra izobrazba je postala pogoj za kariere državnih funkcionarjev in uradnikov. Večina plemiških in celo meščanskih sinov je že v 17. stoletju zaključila vsaj gimnazijsko šolanje, številni so iz prava doštudirali na univerzah v Italiji, Nemčiji, Avstriji in na Češkem. Prijateljske vezi iz študentskih let so izkoriščali pri izgradnji karier, medtem ko so tudi neplemeniti izobraženci

* Glej tudi bibliografske podatke sodelavcev projekta v COBISS ter <https://zimk.zrc-sazu.si/sl/programi-in-projekti/ambicije-karierizem-pohlep-prevare-socialno-materialne-strategije-prakse-in>.

posegali po višjih deželnih funkcijah in službah ter se ne tako redko poplemenitili in vključili med stare elite. O tem ter o službeni strukturi, zaposlovanju, delu, socialnih, kulturnih in materialnih razmerah znotraj deželnoknežjega uradništva v obdobju terezijanskih reform govori Kosov prispevek z naslovom *Ambicije, kariere in stvarnost deželnoknežjega uradništva na Kranjskem v 18. stoletju*, ki je v celoti utemeljena na arhivskem gradivu.

Vanja Kočevar se je posvečal predvsem vprašanjem, ki so izhajala iz družbenopolitičnih in konfesionalnih konfliktov v 16. stoletju: odnosu plemstva do vladarja v zadnjem obdobju protireformacije (po letu 1628) ter odzivih v korespondenci kranjskih deželnih stanov. Predstavil je preživetvene prakse protestantskega plemstva, ki se je po letu 1628 le na videz spreobrnilo v katolištvo in se pri prikrivanju resnične verske pripadnosti posluževalo prevar. To problematiko zadeva tudi prispevek *Protireformacija in spreobračanje protestantskega plemstva na Kranjskem. Vpliv spreobrnenja Ditriha Auersperga leta 1625 na družbeni vzpon njegove ožje družine*, ki se obrača k vplivu spreobračanja po večini protestantskega deželnega plemstva v katoliško veroizpoved na notranjegeneracijsko in medgeneracijsko mobilnost spreobrnenca in njegove družine. Študija primera osvetljuje prestop v katolištvo Ditriha grofa Auersperga, enega najpomembnejših politikov med kranjsko elito v prvi tretjini 17. stoletja. Poleg njegove usode so predstavljene preživetvene prakse kranjskih plemičev, ki se niso hoteli spreobrniti. Rekatolizacijo kranjskega plemstva je postavil v širši zgodovinski kontekst deželnoknežje protireformacije in katoliške preнове v času vladanja nadvojvode in cesarja Ferdinanda II.

Po pacifikaciji protestantskega plemstva v začetku 17. stoletja se je to branilo vedno številčnejšega vdora neplemenitih, a premožnih prišlekov iz tujih dežel s klientelističnim zadrževanjem najvišjih oblastnih funkcij v deželi v svojih rokah. V srednjem veku še prevladujoči dohodek od zemljiških rent se je od 16. stoletja umikal bolj zapletenemu finančnemu udejstvovanju, ki je dopolnjevalo razmeroma skromne državne in deželne plače. Nove ekonomske paradigme so vplivale na družinske finance, na zadolženost ter posledično krojilo usodo starih plemiških rodbin tik pred vznikov meščanske družbe. Finančni posli, trgovina, železarstvo in rudarstvo so omogočali socialni dvig tudi podjetnim neplemičem. V takih razmerah so se tudi prišleki lahko poplemenitili ter se socialno povezali s starimi plemiškimi rodbinami. Z njimi se je pretežni del današnje Slovenije znašel pod izrazitejšimi italijanskimi vplivi, ki so kulturni pokrajini in zlasti v mestih meščanom in plemstvu ponujali nove estetske in civilizacijske vzorce. Novo in staro plemstvo, pa tudi intelektualci in protestantski reformatorji so se naseljevali predvsem v deželnih glavnih mestih Ljubljani, Gorici, Celovcu in Gradcu. Manjša mesta so demografsko in gospodarsko zaostajala.

S temi problemi se je ukvarjal Boris Golec, zlasti na primeru občasno vplivne in premožne, po izvoru italijanske rodbine Valvasor, ki se je na Kranjskem ustalila ob koncu 16. stoletja, se poplemenitila in propadla konec 18. stoletja. Materialno-socialnim strategijam je avtor posvetil razprave o oporokah in

porokah Valvasorjev, ki dajejo vpogled v zasebnost in vezi nastajajoče povzpetniškega dela elit, kulturno okolje, etične in jezikovne prakse priseljencev na prelomu iz 16. v 17. stoletje, ki so v oporoki zavestno utrjevali neresnico o svojem plemenitem izvoru in se prikazovali kot sorodniki plemenitega dobrotnika. Vse to razkriva referat *Ambicije, socialno-materialne strategije in prakse v rodbini Valvasor*. Posebno raziskavo je posvetil tudi izvoru in genealoškimi problemom dveh pomembnih slovenskih protestantskih pisateljev v 16. stoletju (Jurij Dalmatin in Adam Bohorič) ter socialnemu miljeju v provincialnem okolju njenega rodnega mesta Krško.

Nekateri povzpelniki pa se niso integrirali med stare elite in niso bistveno spremenili življenjskih navad, strategij in praks. Kot nasprotje klasičnih elit je Golec raziskal strategije premožnih kmečkih družin škofa Antona Martina Slomška (1800–1862), ki je po materini strani izviral iz sloja malih kmetov, očetov rod pa je pripadal kmečki eliti ter v socialnem smislu pristal tik pod nivojem malega plemstva, ter poti kmečkih družin Čop in Zavrl. Slednji sta med 16. in 19. stoletjem živeli na podeželskih dvorcih v Podšentjurju kot plemeniti, čeprav tega statusa nista imeli in se v socialnem smislu nista povezovali z elitami. Avtor je opozoril na posebnosti takih lokalnih »elit«, ki se materialno skoraj niso razlikovale od kmečkega prebivalstva, so pa imele plemiško zavest.

V 17. in 18. stoletju je vojaško udejstvovanje plemstvu še omogočalo statusno posebnost in veliko čast, ne pa več socialnega preživetja ter dviga na plemiški lestvici. Mnogi mladi plemiči so kljub temu stopali v vojaško službo kot častniki. Socialne koristi so imeli tudi neplemeniti častniki, ki po končani vojaški karieri v prošnjah za podelitev plemstva niso pozabili omeniti službovanja v vojskah deželnega kneza in vojskovanja na evropskih bojiščih. Dragica Čeč je preučila vzpon in rodbinske strategije plemiča Bernardina Raunacha, ki je zaradi vojaških in upravnih funkcij očeta in strica prišel konec 15. stoletja na dunajski dvor, a je njegov vzpon med svetnike cesarja Maksimilijana I. temeljil predvsem na vojaški službi. Z referatom *Oblike dobrodelnosti rodbine Cobenzl in družbenih funkcij dobrodelnosti za družbeni status, karierizem, upravljanje gospoštva* pa predstavlja socialne poudarke v korespondenci grofov Cobenzl z njihovimi gosposčinskimi upravniki v drugi polovici 18. stoletja. Šlo je za komuniciranje po statusu neenakovrednih oseb – visokega plemiča z njegovimi uradniki iz meščanskega in kmečkega miljeja. Za dopolnilne vire je uporabila neobjavljene dnevnik Janeza Gašperja Cobenzla, korespondenco Gvida Cobenzla in spomine sina Filipa itd. Gradivo je pojasnilo oblikovanje mehanizmov družbene odgovornosti in solidarnosti znotraj elit in navzven v 18. stoletju, npr. zagotavljanje preskrbe nezmožnim članom družin, tj. prakse družinske solidarnosti in dojemanje krščanske karitas, ter vpliv modernizacije države na spreminjanje strategij in oblik komuniciranja za preživetje elit.

Projekt je nadgradil dosedanje posamične raziskave z novimi dognanji o posebnostih in značilnostih individualnih in kolektivnih (formalnih in neformalnih) komunikacij v vsakdanjem življenju plemiških elit ter izrabljanja

posebnih socialnih strategij in praks v perspektivi provincialnega družbe v absolutistični in delno razsvetljenski habsburški državni skupnosti. Ker je transformacija socialne komunikacije plemstva od srednjeveškega viteštva do uglajenega kozmopolitizma v poznem 18. stoletju ohranila mnoge stare vzorce in oblike, druge pa le preoblikovala, so se nekateri ohranili do 20. stoletja. Njihovo ugotavljanje in znanstvena presoja je lahko tudi pot do razumevanja sodobnih družbenih pojavov, procesov in fenomenov.

Protireformacija in rekatolizacija protestantskega plemstva na Kranjskem: Vpliv spreobrnjenja Ditriha Auersperga leta 1625 na družbeni vzpon njegove ožje družine

Referat obravnava družbeno-materialne strategije vzpenjanja po družbeni lestvici, ki jih je kranjsko plemstvo uporabljalo konec 16. in v prvi polovici 17. stoletja. V tem obdobju je deželni knez, nadvojvoda in poznejši cesar Ferdinand II. namreč dosegel dokončno zmago v dolgotrajnem konfesionalno-političnem konfliktu katoliške habsburške dinastije s pretežno protestantskim plemstvom svojih dednih dežel. Zmaga deželnega kneza je pomenila, da je bilo protestantsko plemstvo leta 1628 končno postavljeno pred izbiro spreobrnjenja v katoliško veroizpoved ali izselitve iz Ferdinandovih dežel. Plemstvo, ki je prestopilo v katolištvo, je moralo po eni strani sprejeti prelate kot nadrejene partnerje, po drugi pa je ohranilo privilegirani položaj v odnosu do drugih stanov in dobilo nove karijerne možnosti v službi vladarja.

Spreobrnjenje v katoliško veroizpoved je pozitivno vplivalo tako na znotrajgeneracijsko kot na medgeneracijsko družbeno mobilnost posameznih plemičev in njihovih družin. Nazoren primer takšnega razvoja je bil nekdanji protestantski kranjski dedni deželni maršal Ditrih Auersperg, ki je leta 1622 najprej rešil svoje posestne spore z Družbo Jezusovo in nato leta 1625 prestopil v katoliško veroizpoved, kar mu je pozneje prineslo številne koristi. V letu spreobrnitve je Ditrih namreč postal cesarski svetnik in komornik, leta 1626 deželni glavar, leta 1628 deželni upravnik, leta 1630 pa je naposled dobil tudi grofovski naslov. Poleg tega so bleščeče kariere naredili tudi njegovi trije sinovi, zlasti Janez Vajkard, cesarski diplomat in vzgojitelj prestolonaslednika, ki je bil leta 1653 povišan v kneza Svetega rimskega cesarstva.

Kljub nesporni povezanosti med spreobrnjenjem in kariernim napredovanjem katolištva vseh plemenitih spreobrnjencev ne smemo presojati zgolj glede na njihove osebne ambicije. Poglavar rodbine Auersperg je na primer ob svoji spreobrnitvi leta 1625 jezuitom velikodušno daroval miloščino v višini 3.000 goldinarjev in je že leta 1630 užival zaupanje najvišjih krogov Katoliške cerkve na Kranjskem. Poleg tega so nekateri pripadniki višjega plemstva katoliško vero sprejeli že v prvem valu protireformacije nadvojvode Ferdinanda na prelomu 16. in 17. stoletja, ko je bilo spreobrnjenje za pripadnike njihovega stanu vse prej kot oportuno ravnanje. Felicito Auersperg, denimo, je zaradi sprejema katolištva pregnjala lastna družina, ki naj bi jo po besedah jezuitov podvrgla celo torturi.

Za nekatere druge plemiče je bilo spreobrnjenje zgolj socialna praksa za preživetje in vzpon po družbeni lestvici v novih družbenopolitičnih razmerah, nastalih po katoliških zmagah na bojiščih tridesetletne vojne v dvajsetih letih 17. stoletja. Ti plemiči so dolgo ignorirali protireformacijske odloke deželnega

kneza, na svojih gradovih skrivali izgnane predikante in svojim katoliškim podložnikom preprečevali, da bi živeli v skladu s svojo veroizpovedjo. Po objavi patenta o spreobrnjenju ali izselitvi leta 1628 so *pro forma* sprejeli katolištvo ali se izselili. Kljub temu je cesar že v svojem generalnem mandatu o verskih razmerah na Kranjskem iz leta 1631 tožil, da so mnogi spreobrnjenci odpadli od vere, ker niso hodili k spovedi in obhajilu, ter da so se nekateri izseljenci brez dovoljenja skrivaj vrnili v deželo.

Ambicije, socialno-materialne strategije in prakse v rodbini Valvasor

Valvasorji so danes eden od izumrlih plemiških rodov, ki je v svojem času na Kranjskem nekaj pomenil, čeprav ni spadal med starejše, tiste z najvišjim naslovom, najbogatejše in najvplivnejše. Njegove rodbinske veje so bile različno uspešne in ugledne, posamezniki pa so sestavljali pisano paleto od političnih veljakov in drugače izstopajočih, prek povprečnih plemiških ljudi svojega časa do takšnih, ki so prestopili prag družbenih norm.

Pri obravnavi karierizma, ambicij, socialno-materialnih strategij, praks in komunikacij smo člane Valvasorjeve rodbine razvrstili v tri tipe. Glede na posameznikove prevladujoče poteze smo jih poimenovali: 1) karierniki, 2) preživetniki in 3) izključenci. Pri vsakem tipu je posebna pozornost namenjena netipičnim primerom, ki bolj ali manj odstopajo od sočasnih »standardov«. Izpostavili smo po enega ali dva predstavnika, pri drugih pa mestoma opozorili na (najbolj) specifične poteze.

Med karierniki pripada posebno mesto Hieronimu (* ok. 1550, † 1602–3), začetniku rodbine kranjskih Valvasorjev, ki je prišel v deželo od nekod iz Italije in postal zemljiški gospod na zelo nenavaden način – kot »služabnik« in dedič Janeza Krstnika Valvasorja, s katerim ni bil v nikakršnem sorodu. Njegov dobrotnik, ki ni imel potomcev, je namreč želel, da se Valvasorjevo rodbinsko ime nadaljuje, zato mu je ob pogoju, da ostane v deželi, zapustil grad Medija. Pot do priznanja plemiških pravic in pridobitve kranjskega deželanstva je bila za Hieronima še dolga. Vodila je prek poroke s plemkinjo in vloge gosposčinskega oskrbnika na Goriškem, poleg tega je zavestno ustvaril lažno podobo, da je sorodnik Janeza Krstnika.

V kategoriji preživetnikov – članov rodbine, ki so se morali z večjim ali manjšim uspehom boriti za lastno gmotno eksistenco – sta predstavljena dva Hieronimova pravnuka, vsak iz druge rodbinske veje. Jurij Sigfrid (*1702, † 1759), graščak v Zavrhu pri Svibnem, je zgodaj izgubil starše, z gospodarjenjem na podedovani posesti pa je šlo navzdol, tako da jo je moral prodati in se je slednjič preživljal kot mostninar. Njegovemu mrzlemu bratrancu Francu Adamu (* ok. 1680, † 1747), graščaku na Mediji, je nasprotno uspelo rešiti podedovano posest prek poroke s hčerko kmečko-meščanskega plemenitca.

Pri tretjem tipu – izključenci – sta v ospredju zgodbi dveh vnukov Hieronima Valvasorja, zaznamovanih zaradi sklenitve morganatske zakonske zveze. Jurij Sigmundu (* ok. 1618, † 1686–89), ki se je svojemu stanu neprimerno oženil dvakrat, se je sorodstvo odreklo in zanj pri deželnih stanovih doseglo celo odvzem deželanskih pravic. Prestanek življenja je preživel kot preizkuševalec rud na Koroškem in umrl v revščini. Zunaj Kranjske, na Štajerskem, je v skromnih razmerah živel tudi drugi, Janez Ditrih (* 1632–33, † 1683–89), potem ko je zaradi poroke izgubil dediščino po materi.

Plemiške posvojitve in prenosi plemiških nazivov

Med preživetvenimi strategijami znotraj plemiške družbe je bilo tudi ohranjanje rodbinskega imena. Kadar je v plemiški rodbini zmanjkalo moških potomcev in je grozilo, da bo rodbina v moški liniji izumrla, je (običajno) zadnji moški član poskrbel, da je preživel vsaj plemiško rodbinsko ime. Ta preživetvena strategija znotraj plemiške družbe je imela več oblik – od posvojitve bioloških, a nezakonskih otrok, do posvojitve sorodnikov ali drugih članov družine, lahko pa je šlo tudi za prenos imena in plemiškega naziva na nekoga drugega brez formalne posvojitve. To pomeni, da se rod v fizični obliki oziroma direktni liniji sicer ni ohranil, je pa preživel vsaj ime in obstalo vsaj eno naslednjo generacijo. Če je bil vključen tudi prenos plemiškega statusa, je bila nujna vladarjeva (običajno cesarjeva) odobritev, kar pa se ni vedno uresničilo.

S prenosom imena je bila včasih povezana tudi heraldična komponenta – prenos grbov ali njihova združitev. Ta aspekt je bil pogostejši v primeru izumrtja stare plemiške rodbine, ko je bilo pomembno, da se ohrani tudi njen starodavni grb ali vsaj določeni elementi iz grba. Prenos plemiškega imena in grba je imel tako tudi funkcijo ohranjanja spomina na prednike, kar je bila in je še danes ena od temeljnih vrednot plemiške družbe.

V prispevku je predstavljenih nekaj primerov ohranjanja družinskega imena in plemiških nazivov med plemstvom iz slovenskega prostora. Tovrstnih primerov med habsburškim plemstvom je bilo precej, vendar do sedaj ta tematika še ni bila sistematično obdelana. Zato naj predstavljeni primeri služijo kot osnova za nadaljnje tovrstne raziskave.

Oblike dobrodelnosti rodbine Cobenzl in družbenih funkcij dobrodelnosti za družbeni status, karierizem, upravljanje gospostev

Obsežno korespondenco in druge osebne vire rodbine Cobenzl (zlasti Gvida Cobenzla) se je analiziralo predvsem iz perspektive funkcij solidarnosti, darovanja in dobrodelnosti za donatorja in za prejemnika, njenih idejnih in tradicijskih podstati, pa tudi ekonomike dobrodelnosti v 18. stoletju. Prek družbenih funkcij dobrodelnosti se je predstavilo zelo različne prakse, ki so sodile v okvir solidarnosti. Natančna analiza je razkrila tudi elemente miselnega sveta pisca, njegove vrednostne vzorce, strategije in taktike, ki omogočajo rekonstrukcijo odnosa do spremenjenih družbenih in političnih razmer ob koncu 18. stoletja ter načine prilagajanja nanje ter vlogo dobrodelnosti pri tem. Razkrila pa je tudi različne oblike karierizma, ki se je kazal tudi v izkoriščanju dobrodelnosti pri ohranjanju družbene stabilnosti ali celo pri prikrivanju določenih spornih praks. Poleg praks in družbenih funkcij tradicionalnih oblik dobrodelnosti (skrb za člane rodbine, zaposlene, podložnike, donacije cerkvam in verskim ustanovam) in drugih oblik donacij, ki so izkazovali intelektualno širino in družbeni prestiž, se je npr. analiziralo tudi odnos zemljiških gospodov do njihove pričakovane družbene odgovornosti v primeru okoljskih in družbenih kriz ter kolektivnih nesreč. Analizirani so bili tudi odzivi in odgovornost glede omejevanja epidemij in vključenosti v prve mehanizme javnega zdravstvenega varstva in drugih institucij ter vprašanje plemiškega patriotizma v času vojn. Dobrodelnost se je lahko izražala tudi v določenih sistemskih rešitvah v okviru zemljiškega gospodstva v obliki pridobivanja znanj, spodbujanja določenih gospodarskih dejavnosti ali spodbujanja k določenim praksam in zaposlitev.

Podobno različni kot so bile oblike solidarnosti so bili tudi učinki donacij na prejemnika. Prejemniki »pomoči« so dobili bodisi darila v denarju in dobrinah, ki so omogočili ohranjanje ali izboljšanje družbenega in ekonomskega statusa (šolanje, zaposlitve, poroke, pridobivanje novih znanj, gospodarske dejavnosti), mnogokrat pa je bila solidarnost tudi simbolična in je izkoriščala simbolični kapital donatorja.

Osebna korespondenca se je v analizi izkazala kot pomemben vir za preučevanje vprašanj strategij, medosebnih odnosov, solidarnosti in dobrodelnosti, četudi je šlo za korespondenco med statusno neenakimi družbenimi sloji (med visokim plemstvom in njihovimi sicer izobraženimi uradniki, ki so pogosto izhajali iz nižjega plemstva, a tudi meščanskega in kmečkega okolja).

Ambicije, kariere in stvarnost deželno knežjega uradništva na Kranjskem v 18. stoletju

Referat je posvečen strukturi, zaposlovanju, delovanju ter socialnim, kulturnim in materialnim razmeram v deželno knežji oz. državni upravi na Kranjskem v 18. stoletju – zlasti v času upravnih in političnih reform vladarice in kraljice Marije Terezije (1740–1780). Referat temelji na izvirnem gradivu v arhivih najvišjih upravnih organov na Kranjskem: v arhivih deželnega vicedoma, »Reprezentance in komore« in Deželnega glavarstva.

Še preden so se začele velike reforme v 18. stoletju, se je osrednja oblast poskušala premakniti od zastarelih upravnih vzorcev, predvsem pa odvrniti od korupcije in uradniške nesposobnosti, kar je v precejšnji meri zaznamovalo politiko in upravo habsburških dežel v 17. in prvi polovici 18. stoletja. Vendar pa je vlada še naprej videla vodilno uradniško silo v plemstvu, od katerega je pričakovala zvestobo Bogu, vladarju in tudi državi. Za višje uradniške funkcije in službe so si prizadevali tudi neplemiči, ki so bili pogosto povzdignjeni v plemstvo in s tem vključeni v deželno elito. Z državnimi reformami, ki so od leta 1747 v habsburških dednih deželah v veliki meri razgradile večstoletno davčno, sodno in politično avtonomijo deželnih stanov, se je spremenila tudi struktura državnih uradnikov v posameznih deželah. Številni tujci, ki so prej uradovali v tujini, so se znašli na višjih političnih položajih in v uradih na Kranjskem, saj dunajski dvor domačinom ni več zaupal. Stara delovna mesta so obdržali le strokovnjaki s posebnimi pravnimi in finančnimi znanji (registratorji, pravniki, računovodje itd.). Domače plemstvo je ohranilo vpliv predvsem v sodstvu, v nižjih uradih in po letu 1763 v novem glavnem upravnem in sodnem organu, Deželnem glavarstvu. Večino nalog v uradih pa so še naprej opravljali neplemeniti uradniki.

Po letu 1747 je država izdala enotna delovna navodila za vse funkcionarje in uradnike v novih organih ter uvedla spremembe kadrovskega in plačnega sistema za vse uradništvo. Ko so deželni stanovi izgubljali politično moč, se je povečevalo število deželno knežjih uradnikov. Osrednja oblast si je prizadevala za univerzalnost njihovega dela – državni uslužbenci so morali biti sposobni opravljati različne delovne naloge. To je povzročilo povečevanje obsega dela, saj so morali nekateri svetniki in uradniki delati v več uradih in komisijah, za kar pa so le redki prejeli dodatno plačo. Poleg tega je bila ukinjena večina plačnih dodatkov, ki so pred tem korigirali sicer nizke osnovne plače javnih uslužbencev.

Nova ureditev bistveno več pozornosti kot doslej namenila vprašanju uradniške morale in poštenja. Povečal se je nadzor nad kakovostjo dela, saj so morali vodje uradov redno ocenjevati dela podrejenega osebja. Te ocene so bile

uporabljene za napredovanja ali odpuščanja. Za pisarniške delavce so še pred zaposlitvijo postali obvezni preizkusi praktičnega znanja in preverjanje formalne (univerzitetne) izobrazbe za delovna mesta.

Že pred 18. stoletjem je dopolnjena univerzitetna izobrazba omogočala prednost pri kandidaturah za zaposlitev v državni in deželni upravi. V 17. stoletju je imela večina kranjskih plemiških sinov že višjo izobrazbo, mnogi pa so študirali pravo. Od srede 18. stoletja je država tudi od nižjih uradnikov zahtevala visokošolsko izobrazbo pravnih ali upravnih ved. V obdobju vladavine Marije Terezije so začeli sistematično urejati tudi pokojninski sistem za državno uradništvo, ki je bilo prej še precej arbitrarno. Šele pod cesarjem Jožefom II. pa so se pokojninske pravice razširile tudi na uradniške vdove in sirote.

Proti koncu terezijanske dobe lahko govorimo o nastanku moderne državne birokracije, katere značilnosti in pravila so oblikovala tudi uradnike v lokalnih in tudi zasebnih službah.

PROJEKTNNA BIBLIOGRAFIJA 2020–2024

Monografije

- GOLEC, Boris. *Slovenska posebnost – dvorec Podšentjur v Podkumu. Od nenavadnega nastanka do desetih rodov rodbine čop*. Thesaurus memoriae, Dissertationes, 14. Ljubljana: Založba ZRC, ZRC SAZU, 2020, 297 str., ilustr. ISBN 978-961-05-0473-3. ISSN 1854-2948. [COBISS.SI-ID 29303299]
- GOLEC, Boris. *Družinsko in gensko ozadje škofa Slomskega. Od budiča do časti oltarja*. Thesaurus memoriae, Opuscula, 10. Ljubljana: Založba ZRC, ZRC SAZU, 2023. 256 str. [COBISS.SI-ID 167096579]. Elektronski vir: <https://doi.org/10.3986/9789610507789>
- GOLEC, Boris. *Adam Boborič, Jurij Dalmatin in mesto Krško v 16. stoletju*. Thesaurus memoriae, Opuscula, 11. Ljubljana: ZRC SAZU, 2024, 227 str. [COBISS.SI-ID 209530371]. Elektronski vir: <https://doi.org/10.3986/9789610509011>
- KOS, Dušan. *Franc Henrik Raigersfeld. Dnevnik 1697–1759*. Thesaurus memoriae, Fontes, 17. Ljubljana: ZRC SAZU, 2024, 180 str., ilustr., rod. tabele. ISBN - 978-961-05-0829-8. [COBISS.SI-ID – 186010883]. Elektronski vir: <https://doi.org/10.3986/9789610508304>
- KOS, Dušan. *Franc Henrik Raigersfeld. Dnevnik 1697–1759*. PREPISI. Thesaurus memoriae, Fontes, 17. Ljubljana: ZRC SAZU, 2024, 831 str. [COBISS.SI-ID– 187107075]. Elektronski vir: <https://doi.org/10.3986/9789610508304>
- KOS, Dušan. *V službi njenega veličanstva. Politika in elite med Dunajem, Ljubljano in Trstom v zapisih Franca Henrika barona Raigersfelda (1697–1760)*. Thesaurus memoriae, Dissertationes, 15. Ljubljana: ZRC SAZU, 2022, 330 str., ilustr., rod. tabele. [COBISS.SI-ID 127179267]
- PREINFALK, Miha. *Plemiške rodbine na Slovenskem. 18. stoletje. Del 2, Od Del-Negrov do Škerpinov*. 1. izd. Ljubljana: Viharnik, 2022, 299 str., ilustr., rod. tabele, grbi. Zbirka Blagoslovljeni in prekleti, knj. 7. ISBN 978-961-7004-08-3. ISSN 2350-4609. [COBISS.SI-ID 120910083]
- KOS, Dušan (ur.). *Ambicije, karierizem, poblep, prevare. Materialno-socialne strategije, prakse in komunikacija družbenih elit na Slovenskem v zgodnjem novem veku*. Ljubljana: ZRC SAZU. Ljubljana 2024, ilustr.

Znanstvene razprave

- ČEČ, Dragica. *Politično delovanje Bernardina Raunacha / L' operato politico di Bernardino Raunach*. V: ČIČ, Ana (ur.), SAPAČ, Igor. *Dvorec Ravne. Med zgodovino in digitalnim = Maniero di Ravne: tra storia e digitalizzazione*. Pivka: Občina Pivka, 2022, str. 31–49. ISBN 978-961-94666-3-6. [COBISS.SI-ID 113420547]
- GOLEC, Boris. *Poslednja volja začetnika rodu kranjskih Valvasorjev. Oporoka polihistorjevega deda Hieronima iz leta 1602*. *Kronika* 69, 2021, št. 1, str. 229–

238, ilustr. ISSN 0023-4923. [COBISS.SI-ID 66972675]. Tudi kot elektronski vir: <https://kronika.zzds.si/kronika/article/view/3849/4230>

GOLEC, Boris. »Izobčenec« iz Valvasorjeve rodbine in njegova dva morganatska zakona. *Zgodovina za vse* 30, 2023, št. 2, str. 5–20. [COBISS.SI-ID 177778947].

GOLEC, Boris. Hudič kupi Slom in postane Slomšek : razkriti prvi prednik škofa Slomška na Slomu pri Ponikvi. *Kronika* 70, 2022, št. 1, str. 77–90, ilustr. ISSN 0023-4923. [COBISS.SI-ID 96785411]. Tudi kot elektronski vir: <https://kronika.zzds.si/kronika/issue/view/346/300>

GOLEC, Boris. Gosposki razbojnik Franc Jožef Vodnik (1691–1716) iz Krškega, njegove domače in mednarodne kriminalne zveze. *Kronika* 72, 2024, št. 2, str. 247–264. Tudi kot elektronski vir: <https://doi.org/10.56420/kronika.72.2.03>

GOLEC, Boris. Kamniški slikarji in kiparji 17. stoletja. *Umetnostna kronika* 78, 2023, str. 10–28, ilustr. ISSN 1581-7512. [COBISS.SI-ID 179100419]. Tudi kot elektronski vir: <https://doi.org/10.3986/uk.78.2>

GOLEC, Boris. »Dejanje je, razen nekaj ženskam, v javnosti tako rekoč neznano«. O prepovedanem razmerju in njegovem sadu v »malo boljši hiši« v začetku 19. stoletja. *Zgodovina za vse* 31, 2024, št. 1, str. 29–61, ilustr., rodosl. tabela. ISSN 1318-2498. [COBISS.SI-ID 207358211]

KOČEVAR, Vanja. Trnovsko župnišče kot prenočišče cesarja Karla VI. na potovanju ob dednih poklonitvah notranjeavstrijskih dežel leta 1728. V: PREINFALK, Miha (ur.). Iz zgodovine Ilirske Bistrice. *Kronika* 71, 2023, št. 3, str. 489–518, ilustr. ISBN 978-961-6777-32-2. ISSN 0023-4923. [COBISS.SI-ID 171789059] Tudi kot elektronski vir: <https://doi.org/10.56420/Kronika.71.3.03>

KOČEVAR, Vanja. Romanje slovenske »nacije« v Porenje kot znamenje etnične kolektivne identitete. V: KOČEVAR, Vanja (ur.), DEVETAK, Robert. *Kolektivne identitete skozi prizmo zgodovine dolgega trajanja : slovenski pogledi*. Ljubljana: Založba ZRC, 2022, str. 299-355. ISBN 978-961-05-0647-8. [COBISS.SI-ID 107766787]. Tudi kot elektronski vir: <https://omp.zrc-sazu.si/zalozba/catalog/book/2037>

KOČEVAR, Vanja. Generalni mandat cesarja Ferdinanda II. o verskih razmerah na Kranjskem iz leta 1631. (Ne)prilagoditev kranjskih elit na protireformacijo in katoliško prenovo. *Acta Histriae* 30, 2022, št. 1, str. 67–100, ilustr. ISSN 1318-0185. [COBISS.SI-ID 108635139] Tudi kot elektronski vir: <https://doi.org/10.19233/AH.2022.04>

KOČEVAR, Vanja. Laibach als Schauplatz der Erbhuldigung an Kaiser Karl VI. im Jahre 1728. Herrscherrepräsentation im öffentlichen Raum am Beispiel der krainischen Hauptstadt. V: BEER, Mathias (ur.), TISCHLER-HOFER, Ulrike (ur.), HEPPNER, Harald (ur.). *Stadt im Wandel : der Donau-Karpatenraum im langen 18. Jahrhundert = Towns in change : the Danube-Carpathian area in the long 18th century*. Neue Forschungen zur

- ostmittel- und südosteuropäischen Geschichte, Bd. 13. Frankfurt am Main: P. Lang, 2023, str. 283–306, ilustr. ISBN 978-3-631-89444-6. ISSN 1867-013X [COBISS.SI-ID 153004291]
- KOČEVAR, Vanja. Dedne poklonitve v Valvasorjevi Slavi vojvodine Kranjske. V: *Janež Vajkard Valvasor : Kranjec po domovini, Evropejec po duhu : mednarodni simpozij ob 350-letnici polihistorjevega priboda na grad Bogenšperk*. Grad Bogenšperk, 29. september 2022. Šmartno pri Litiji: Javni zavod Bogenšperk, 2022, str. 14. [COBISS.SI-ID 124197123]
- KOS, Dušan. Zdravstvena preventiva, zdravljenje in zaznave zdravega življenja med kranjskim plemstvom sredi 18. stoletja. *Acta Histriae* 29, 2021, št. 3, str. 683–704. ISSN 1318-0185. [COBISS.SI-ID 91827203]. Tudi kot elektronski vir: <https://doi.org/10.19233/AH.2021.29>
- KOS, Dušan. Obnova mesta Kranj po požaru leta 1749. *Prispevki za novejšo zgodovino* 64, 2024, št. 1, str. 66–85. [COBISS.SI-ID 194819587]. Tudi kot elektronski vir: <https://doi.org/10.51663/pnz.64.1.04>
- KOS, Dušan. In search of well-being. The struggle against diseases and for good food and longevity in noble families in eighteenth century Carniolan towns. V: BEER, Mathias (ur.), TISCHLER-HOFER, Ulrike (ur.), HEPPNER, Harald (ur.). *Stadt im Wandel : der Donau-Karpatenraum im langen 18. Jahrhundert = Towns in change : the Danube-Carpathian area in the long 18th century*. Neue Forschungen zur ostmittel- und südosteuropäischen Geschichte, Bd. 13. Frankfurt am Main: P. Lang, 2023, str. 421–443. ISBN 978-3-631-89444-6. ISSN 1867-013X. [COBISS.SI-ID 153003523]
- PREINFALK, Miha. "Povero gentiluomo ... con molti figliuoli". Zdravnik Marko Anton pl. Plenčič in njegova družina. *Goriški letnik : zbornik Goriškega muzeja* 44, 2020, str. 33–44, ilustr. ISSN 0350-2929. [COBISS.SI-ID 46560515]
- PREINFALK, Miha. Rodbina Del-Negro. Genealoška skica šoštanjskih graščakov. V: PREINFALK, Miha (ur.). *Iz zgodovine Šoštanja. Kronika* 69, 2021, št. 3, str. 619–638, ilustr., rodosl. tabele. ISBN 978-961-6777-28-5. ISSN 0023-4923. [COBISS.SI-ID 87797507] Tudi kot elektronski vir: <https://kronika.zzds.si/kronika/article/view/3918/4291>
- KEBER, Katarina. Bolezni in zdravstvo v predmarčni Ljubljani v korespondenci Franca Franza in barona Erberga. V: PREINFALK, Miha (ur.). *Podobe bidermajerske Ljubljane*. 1. izd. Ljubljana: Založba ZRC, 2025. Str. 332-351, ilustr. ISBN 978-961-05-0922-6. [COBISS.SI-ID 222932995]

Udeležbe na konferencah

- ČEČ, Dragica. *Pravna opredelitev upora in načini predstavitve upornih praks, med strategijami in realnostjo, tolminski upor 1713*. Prispevek na jubilejnem 40. zborovanju slovenskih zgodovinarjev in zgodovinarjev "Izzivi slovenskega

zgodovinopisja v 21. stoletju", Nova Gorica, 19. in 20. april 2023. [COBISS.SI-ID 189492995]

KOČEVAR, Vanja. *Dedne poklonitve v Valvasorjevi Slavi vojvodine Kranjske*. V: Janez Vajkard Valvasor: Kranjec po domovini, Evropejec po duhu. Mednarodni simpozij ob 350-letnici polihistorjevega prihoda na grad Bogenšperk. Grad Bogenšperk, 29. september 2022. Šmartno pri Litiji: Javni zavod Bogenšperk, 2022, str. [14]. [COBISS.SI-ID 124197123]

KOČEVAR, Vanja. Kranjski deželni zbor ob koncu 16. in na začetku 17. stoletja : politični vidiki katoliške obnove in protireformacije. V: Strajnar, Neža (ur.). *Parlamentarizem na Slovenskem v zgodovinski perspektivi. Ob tridesetem jubileju prve konstitutivne seje Državnega zbora in Državnega sveta Republike Slovenije : znanstveni posvet : programska knjižica : Ljubljana, 28. in 29. november 2022*. Ljubljana: Študijski center za narodno spravo, 2022, str. 10–11. ISBN 978-961-7120-08-0. [COBISS.SI-ID 132603651] Tudi kot elektronski vir: <https://www.scnr.si/upload/editor/file/file5a65a68ad5da249.pdf>.

KOČEVAR, Vanja. Dedne poklonitve notranjeavstrijskih dežel Karlu VI. leta 1728. 47. predavanje, 5. december 2019. *Bilten* 2019, št. 11, str. 20–25. ISSN 1855-8445. [COBISS.SI-ID 45752365]

KOČEVAR, Vanja. *Die Krainer in böhmischen Stiefeln? Ständisch landesfürstliche Machtverhältnisse im Herzogtum Krain nach der Schlacht am Weißen Berg*. Predavanje na letnem srečanju IÖG (Institut für Österreichische Geschichtsforschung) "Die Schlacht am Weißen Berg 1620 als Weichenstellung für Zentraleuropa: Akteure-Ereignisse-Entscheidungen-Folgen", tematski sklop "Ende-Neubeginn-Kontinuität. Die Aushandlung neuer Machtverhältnisse in den Ländern und im städtischen Bereich", Universität Wien – Sky Lounge, Aula am Campus (AUT), 22. september 2021. [COBISS.SI-ID 79422467]

KOČEVAR, Vanja. *Ljubljana als Schauplatz der Erbhuldigung an Kaiser Karl VI. im Jahre 1728. Herrscherrepräsentation im öffentlichen Raum am Beispiel der krainischen Hauptstadt*. Predavanje po videopovezavi na posvetovanju "Stadt und Zukunft. Europa und sein Südosten im 18. Jahrhundert/Town and Future. Europe and its Southeast in the 18th century", tematski sklop "Öffentlicher Raum/Public Spheres I", org. Gesellschaft zur Erforschung des 18. Jahrhunderts im südöstlichen Europa (AUT) et al., e-konferenca, 28. maj 2021. [COBISS.SI-ID 65081859]

KOS, Dušan. *In search of well-being : the struggle against diseases and for good food and longevity in noble families in eighteenth century Carniolan towns*. Predavanje po videopovezavi na posvetovanju "Stadt und Zukunft. Europa und sein Südosten im 18. Jahrhundert/Town and Future. Europe and its Southeast in the 18th century", tematski sklop "Privatsphären/Private Spheres II", org. Gesellschaft zur Erforschung des 18. Jahrhunderts im südöstlichen Europa (AUT) et al., e-konferenca, 28. maj 2021. [COBISS.SI-ID 65083139]

PREINFALK, Miha. *The survival strategies of the nobility in the long 19th century*. Predavanje na 54. letni konvenciji Združenja za slovanske, vzhodnoevropske &

evrazijske študije "Precarity", tematski sklop "History: Central and Southeast Europe, 1800-1918", The Palmer House Hilton, Chicago (Illinois, USA), 11. november 2022. [COBISS.SI-ID 130087427]

PREINFALK, Miha. *The last three decades of the nobility in Slovenia (1918-1948)*. V: IVELJIĆ, Iskra (ur.). Transitions out of empire in Central and Southeastern Europe : international conference. Faculty of Humanities and Social Sciences, Zagreb, 23.–24. September 2020. Zagreb: University of Zagreb FF Press, Faculty of Humanities and Social Sciences, [2020]. tr. 21-22. ISBN 978-953-175-875-8. [COBISS.SI-ID 34025219]

SEZNAM REFERENTOV

ČEČ, Dragica, dr., višja znanstvena sodelavka
Znanstveno-raziskovalno središče Koper
Garibaldijeva 1, SI-6000 Koper
E-mail: dragica.cec@zrs-kp.si
ORCID: 0000-0003-3955-0563

GOLEC, Boris, dr., redni profesor, znanstveni svetnik
Znanstvenoraziskovalni center SAZU, Zgodovinski inštitut Milka Kosa
Novi trg 2, SI-1000 Ljubljana
E-mail: boris.golec@zrc-sazu.si
ORCID: 0000-0003-0367-0141

KOČEVAR, Vanja, dr., znanstveni sodelavec
Znanstvenoraziskovalni center SAZU, Zgodovinski inštitut Milka Kosa
Novi trg 2, SI-1000 Ljubljana
E-mail: vanja.kocevar@zrc-sazu.si
ORCID: 0000-0002-1177-2319

KOS, Dušan, dr., znanstveni svetnik
Znanstvenoraziskovalni center SAZU, Zgodovinski inštitut Milka Kosa
Novi trg 2, SI-1000 Ljubljana
E-mail: dusan.kos@zrc-sazu.si
ORCID: 0000-0001-8440-0949

PREINFALK, Miha, dr., višji znanstveni sodelavec
Znanstvenoraziskovalni center SAZU, Zgodovinski inštitut Milka Kosa
Novi trg 2, SI-1000 Ljubljana
E-mail: miha.preinfalk@zrc-sazu.si
ORCID: 0000-0003-0721-5365